

Unitat i fermesa en les concentracions pels Jordis arreu del territori

written by Redacció Unilateral | 17 d'octubre de 2018

“1 any de vergonya. 1 any de dignitat. No ens aturarem!”. Amb aquest missatge, l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural, amb el suport de desenes d'entitats socials, cíviques i polítiques del país, van concentrar ahir vespre, 16 d'octubre, milers de persones a plaça Catalunya per denunciar la injustícia que manté en presó Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, que tot just fa un any que van ser empresonats per ordre de l'Audiència Nacional, i per enviar un missatge clar: és hora de deixar les lamentacions i tornar a posar rumb a la República catalana.

L'acte, d'una càrrega emotiva evident i d'un to reivindicatiu, va ser presentat per l'actor David Bagés. S'hi van projectar vídeos que van reivindicar la figura de Sànchez i Cuixart i van refermar el seu compromís, i el del moviment independentista català, amb els drets humans, l'acció no-violenta i el paper cabdal de les lluites socials per avançar.

La presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, Elisenda Paluzie, va constatar que hi ha un abans i un després de l'empresonament de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, i va afirmar que el poder judicial manté en presó preventiva els líders independentistes perquè els utilitza com a “ostatges” en una guerra que no pot guanyar: la d'aturar la majoria social independentista que cada vegada que té unes urnes al davant guanya.

Per Paluzie, les justícies europees han deixat en evidència l'absurditat de la justícia espanyola, i s'ha desmuntat la criminalització que la societat catalana pateix per part de la

justícia espanyola fent visible la vulneració de drets fonamentals. Perquè, segons Paluzie, “fer un referèndum d'autodeterminació no és un delicte”, és un dret universal i reprimir-lo per la força és un “atac en tota regla” als principis democràtics elementals. És, doncs, l'Estat espanyol el que comet “crims” i “vulnera drets”.

La presidenta de l'Assemblea va advertir que cal seguir treballant per la independència, i va recordar una carta que Jordi Sànchez li va enviar tot just arribar al càrrec: la raó d'existir de l'Assemblea no és la llibertat del Jordi i la resta de presos, sinó convertir el país en un estat independent, ja que cada cop és més clar, segons Paluzie, que només amb la República catalana es poden garantir els drets civils, polítics i socials de la ciutadania de Catalunya. “Us garantim fermesa en la defensa del mandat de l'1 d'octubre i de la proclamació del 27 d'octubre”, va concloure.

El vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri, va dir que ningú ha de demanar perdó per exercir els drets fonamentals, i que ningú acota el cap davant d'un estat que només vol “venjança”. “Aquí no es rendeix ningú”, va recalcar. Mauri va subratllar que l'Estat espanyol està “disposat a tot” per acabar amb el sobiranisme, i va enviar un missatge al govern de l'Estat: només val l'absolució dels presos polítics, i va instar el govern de Sànchez a decidir si vol una decisió política o si volen ser còmplices de l'extrema dreta de Vox. “Això no és diàleg”, va afirmar.

Per acabar, va demanar una estratègia “compartida, àmplia i rigorosa” als partits independentistes, i els va dir que és una “irresponsabilitat molt greu” que encara no s'hagi traçat aquesta unitat.

A més de Barcelona, places de moltes viles van acollir concentracions, també els tres centres penitenciaris amb presos polítics: Mas d'Enric, Puig de les Basses i Lledoners. Un dels moments de més intensitat, però, va ser l'enlairament

de 365 fanalets des de Lledoners, un per cada dia de presó, que es van anar enlairant i il·luminant el cel de la Catalunya central, i a Barcelona, milers de llums van il·luminar el cel de la ciutat. Des de plaça Catalunya es van fer connexions en directe a Lledoners, on es va poder veure l'enlairament dels fanalets, i també amb els centres de Figueres i El Catllar. L'acte va cloure amb l'actuació musical de Marcel Pich i El Cant dels Segadors.